

Előfizetési árak:

Egész évre · 20 kor. — fill.
Félévre · 10 > — >
Negyedévre · 5 > — >
Egy óra · 1 > 70 >
Egyes szám ára 8 fillér

Kiadóhivatal:

Mária-utca 1. sz.

hol az előfizetések és a hirdetések elfogadtatnak.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

Mária-utca 1. sz.
első emelet,
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot

vissza nem adunk

Tanulságok.

Pécs, 1900. október 18.

A statisztikai hivatal most tette közzé jelentését a magyar korona országainak mult évi külkereskedelmi forgalmáról s ez a jelentés nevezetes tanulságokat foglal magában nemcsak Magyarország közgazdasági helyzetére vonatkozólag általában, de az Ausztriával való vám- és kereskedelmi szövetségnek közgazdasági viszonyainkra való kihatását illetőleg is.

Maga a hivatalos jelentés konstatálja, hogy *„pangás, sőt visszaesés a legtöbb téren, a vállalkozási kedvnek erős hanyatlása, a mezőgazdasági termények árának csökkenése s ezzel kapcsolatban az iparcikkek áraiban beállott jelentékeny emelkedés: ezek azok a kiemelkedőbb s kétségtelenül nem valami örvendetes jelenségek, melyek az elmúlt év gazdasági történetét jellemzik.”*

Ezzel szemben vigasztaló jelenséget lát a hivatalos jelentés abban, hogy áru-mérlegünk a kielégítő terméseredmények folytán a mult évben aktívá lett, a mennyiben kivittünk 56·28 millió métermázsas árú 1200·5 millió korona értékben, míg behozatalunk csak 39·01 millió métermázsas volt 1198·76 millió korona értékben, *kivitelünk értéke tehát a behozatal értékét 174 millió koronával meghaladta.*

Valóban szomorú vigasztalás, ha meggondoljuk, hogy a nemzeti vagyonnak mekkora tömegeit kellett kivinnünk, hogy a sokkal csekélyebb reális értékkel bíró behozattal szemben elérhessük azt a nyomoruságos egy és háromnegyed millió koronára rugó kiviteli többletet. Tizenhét és egy negyed millió métermázsával kellett többet kivinnünk, mint a mennyit a külföldről hoztunk, hogy ezért a rengeteg többlet kivitelünkért nem egészen két millió koronát kapjunk.

Ebben rejlik az átka az egyoldalú gazdasági politikának. Kivitelünk tulnyomó részét, az összesnek 62·11%-át, teszik ki a nyersanyagok s a kivitt gyártmányok között is nevezetes százalékkal szerepelnek az örlemények. Mindezeknek a mezőgazdasági terményeknek az árai veszedelmes hanyatlást mutattak, míg az iparcikkek, melyek összes behozatalunk 77·34%-át tették ki, jelentékenyen megdrágultak, a miből az a szomorú jelenség állott elő,

hogy a mit mi adunk el, azt potom pénzben kell elvesztegetnünk, amit pedig veszünk a külföldtől, azt reális értékén is túl, drága pénzen kell megszerezniünk.

De hát azt mondják a könnyen gondolkozók, se baj, volt elég eladni valónk s így ha olcsón is adtuk, még sem buktunk bele, mert ime a drága iparcikkekért nem fizettünk annyit, mint a mennyit olcsó terményeinkért kaptunk. Nos hát ez is olyan gazdálkodás, mint a falusi parasztasszonyé, aki jó üzletet vél csinálni, ha a boltosnál kiszemelt fazékért annyi buzát ad a magtárból, a mennyi abba a fazékba belefér: a 10 krajcáros fazekat 30—40 krajcár értékű buzával cseréli be.

Mi lesz aztán velünk, ha a termés silányabb s így az eladható tömegek nem egyenlítik ki az árbeli fogyatkozásokat, annak a jó Isten a megmondhatója.

De van ennek a statisztikai jelentésnek más tanulsága is, a melyet különösen az Ausztriával folytatott gazdasági közösségünk szempontjából lesz jó megszívlelni. Ennek a gazdasági közösségnek a védelmezői mindig azt hangoztatják, hogy Magyarországnak életbevágó érdeke ez a közösség, a melyből kiszámíthatatlan hasznunk van, mert mezőgazdasági nyersterményeinknek Ausztria az egyetlen biztos fogyasztási piaca.

Nos, a statisztikai hivatal kimutatása szerint nincs a világon még egy állam, a melylyel szemben kereskedelmi mérlegünk olyannyira passzív volna, mint éppen Ausztria. A mult évben 81 millió koronával haladta meg Ausztriából való behozatalunk az oda irányuló kivitelünket illetőleg. Németországba ellenben 76·61 millió korona értékű áruval többet vittünk ki, mint a mennyit onnét hoztunk.

Mi ebből a tanulság? Az, hogy nem igaz az, mintha Magyarország nyersterményeinek egyedüli biztos piaca csak Ausztria lenne, mert ime Németországba kivittünk tavaly is 134·87 millió korona értékűt, dacára annak, hogy Németország nagy mezőgazdasági védővámokkal sújtja terményeinket, viszonzásul azokért az ipari vámokért, amelyekkel az osztrák ipar védelmére kiszorítjuk a németországi ipar termékeit a közös vámterületről. Mennyivel kedvezőbben alakulhatna mezőgazdasági kivitelünk Németországba akkor, ha vámpolitikánknak magunk lennénk az urai s

a német iparnak kedvező vámtételekkel a mi nyersterményeinkre is kedvezőbb beviteli vámtételeket eszközölhetnénk ki Németországtól.

Ausztria után Szerbia következik azoknak az államoknak a sorában, a melyekkel szemben kereskedelmi mérlegünk passzív, mert Szerbiából 40·59 millió koronával többet hoztunk be, mint a mennyit oda kivittünk. Ez ismét egyik sajnos eredménye a vámközösségnek, a melyben az osztrák ipar előnyét mindig nekünk kell megfizetnünk.

Hogy az osztrák ipar cikkeinek Szerbiában kedvező vámtételeket eszközölhessenek ki, kedvezményezték a szerbiai nyerstermények behozatalát a közös vámterületre. Így Szerbia nyersterményei nekünk zudulnak a nyakunkba, hogy viszont Ausztria elárasszassa a maga iparcikkeivel Szerbiát.

Különben is, hogy a közös vámterületen mindig csak az osztrák ipar érdekei érvényesülnek s ennek az árat mindig Magyarország fizeti meg, annak legcsattanósabb bizonyítéka az, hogy míg a többi iparos államokkal, Németországgal, Franciaországgal, Nagybritániával szemben jelentékenyen aktív a kereskedelmi mérlegünk, addig Ausztria 81 millió korona behozattal többlettel szerepel; az agrikultur Szerbiával, Indiával, Törökországgal szemben pedig szintén passzív a mérlegünk, mert ezek nyersterménybeli behozatalának kedvezményezésével kell előmozdítani az osztrák iparcikkeknek oda irányuló kivitelét.

És ilyen eredmények között merészelnék még beszélni a közös vámterület előnyeiről Magyarországra nézve, mikor a pedig a számok kérelhetetlen logikája éppen az ellenkezőt bizonyítja. A tehetetlenség gyáva politikáját hirdetőknak pedig, akik a gazdasági közösség megszüntetésétől azért rettegnék, mert Magyarország nem bírná ki az Ausztria által ellenünk indítandó vámháborút, megint csak a statisztika száraz számait ajánljuk figyelmükbe. Vajjon melyik államnak áll érdekében vámháborút indítani a másik ellen: annak-e, amely évenként 81 millió korona többletjövédelmet kockáztatna a háboru megüzenésével, vagy annak, amely a békében ugyanannyi évi adót fizet az ellenfelnek?

Ha valakinek, hát Ausztriának állana csak érdekében a gazdasági önállóságot

A BÉKA!

A BÉKA boltos tisztelettel értesíti a t. hölgyközönséget, hogy raktáron vannak szép, ujdívatú női ruhaszövetek, flanellek, selymek, zephir és barchetek, továbbá vászon, kanavász és chiffonok.

Agyterítők, függönyök, szőnyegek, selyem- és cashmir-paplanok és menyasszonyi kelengye. — Műdjában áll tehát mindenkinek az őszi és téli saisonra szükségletét kevés pénzért a BÉKA-nál fedezni. Irgalmasok-utca 10. Saját házában.

— Nagy raktár valódi angol férfi-szövetekben a legújabb és legjobb minőségben. —

visszanyert Magyarországgal jó barátságban maradni, mert Magyarország — mint ezt a statisztika csalhatatlan számai bizonyítják — könnyen szerezhet piacot nyersterményeinek Európa iparúzó államaiban, de Ausztria elmehet zabot hegyezni, ha ipara elveszti a magyar piacot.

Gazdasági háborút Ausztria csak addig folytat Magyarország ellen, míg ez a gazdasági közösség bilincseiben görnyed és a támadásokra visszavágással nem felelhet; rögtön más hurokat pengetne azonban, ha a gyarmati bilincsekből felszabadulva olyan „fogadj Isten”-nel köszönhetőnk, amilyen „adjon Isten”-nel közelít felénk.

Krasznay Jenő öngyilkossága.

— Saját tudósítónktól. —

Pécs, 1900. okt. 18.

Ez a megromlott, erkölcsseiben aláhanyatlott, politikailag petyhüdt, társadalmilag tespedt századvég, a tizenkilencedik század utolsó esztendejében ugyancsak bővelkedik szenzációkban. Világtörténelmi események ép oly tarkán követték egymást ez évben, mint a kisebb köröket érintő szenzációk. Nekünk pécsieknek is kijutott a máskor uborkaszezonként csendes, de az idén ugyancsak zajos nyáron át a feltűnést keltő eseményekből, melyek eddig az őszön át is folytatódtak.

Ma is egy ilyen tragikus eset történt városunkban. *Krasznay Jenő dr., köz- és váltóügyvéd, a pécsi Nemzeti Kaszinó igazgatója, ma délben fél egykor szíven lötte magát és szörnyet halt.*

Az egész városban méltán óriási feltűnést keltő öngyilkosság részletei a következők:

Krasznay Jenő dr., ma délben hazament lakására az apáca-utca 12. szám alá. Mint rendesen, most is irodájába ment be és a cselédleánynak, ki éppen az ebédhez terített s a folyosón volt elfoglalva, azt mondta, hogy ne engedjen be senkit se hozzá. A leánynak ez fel se tűnt s így urnőjének is csak annyit jelentett, hogy az ur már haza érkezett és be ment az irodába.

Kevés idő múlva, éppen félelgykor, hatalmas dörrenés hangzott ki az irodából. *Krasznay Jenő* megrémülve rohant ki a belső szobából, hol éppen *Steinberg* vezérőrnagygyal, az ügyvéd vőtársával beszélgetett, ki jelenleg náluk időzik. A vezérőrnagy is követte a megrémült úrnőt s mikor az irodába benyitottak, *Krasznay Jenő ott feküdt a szőnyegen, mellette kétsövű vadászfegyvere.* Az egész szoba tele volt löporfüsttel, mely csak úgy tódult ki a felnyitott ablakon.

Krasznay Jenő még élt, mikor felesége és vőtársa hozzá rohantak. *Mellől patakzott a vér;* de még volt annyi ereje, hogy kabátja zsebéből elővette iróasztala kulcsait s átadta azokat nejeinek, e szavak között:

— Oda ne adja senkinek!

Azután elvesztette eszméletét s nem is tért többé magához.

A borzasztó esemény hatása alatt megrendült felesége míg mellette zokogott, addig *Steinberg* vezérőrnagy maga is és az egész ház nép orvos után szaladt. A rendőrség részéről *Tolnai Vilmos dr.*, kerületiorvos sietett a helyszínére, *Trizler Aladár*, ügyeletes rendőrbiztos kíséretében. *Reeh György*, városi tanácsos vitte meg elsőnek a szomorú hírt a rendőrségre s *Löwy Lipót dr.* orvos is odasietett erre a gyszaburult házhoz, hol már *Cirer Elek dr.* tiszti főorvos is megjelent. Majd *Vaszary Gyula* főkapitány és *Súrkány Ármin* rendőrkapitány is a helyszínére siettek s megállapították az öngyilkosságot.

Krasznay Jenő kétsövű vadászfegyverével követte el az öngyilkosságot. *A kerevetre dülve maga alá tette a fegyvert s szívének szorítva a csövét, úgy sütötte el azt. A golyó szíve alsó részét érve a hátán jött ki és a szoba padmalyának sarkában akadt meg.*

Az orvosok már csak a beállott halált konstatalhatták s a lelkész, kit az öngyilkoshoz hívtak, már csak a halottakért való imát mondhatta el hidegülni kezdő teste felett.

Az öngyilkos zsebében egy zárt levelet találtak, melyre kívül ez volt írva:

— A temetkezési vállalatnak. Egyszerű temetést kérek. A levél boritekja pénzt tartalmazott, melyet az öngyilkos ezek szerint temetésre szánt.

A városban futó tüzként terjedt el a tragikus esemény híre. *Krasznay Jenő* min-

denki ismerte, társadalmunk egyik legagilisabb, előkelő gavallérszerepet játszó tagja volt s így méltán keltett feltűnést öngyilkossága.

A nemrégiben elhunyt dr. *Visy Pál* orvos egyik leányát birta nőül s fia volt *Krasznay Mihály* kir. tanácsosnak. Mint ügyvédnek 1882. óta volt ügyvédi irodája, de inkább társadalmi szereplésének szentelte idejét, mert anyagiakban nem szenvedett szükségét. Ügyésze és pénztárosa volt a „Feketeviz”-társulatnak is. A pécsi Nemzeti Kaszinó pótolhatatlan tevékenységű igazgatóját vesztette el benne, ki a kaszinó felviragozását nagyban előmozdította s az estélyek rendezésében kifogyhatatlan találékonyságot és nem lankadó buzgalmat tanusított. — Mint ember, maga volt a megtestesült gavallérság; szerette a sportot, szenvedélyes vadász és a művészetért lelkesülő maecenás volt. A színházban állandóan látható volt minden előadáson s még tegnap este is megnézte az „Eleven ördög”-öt s intézkedett a kaszinói tagoknak jegyei iránt az „Uránia” színház előadásaira. Ma délelőtt is elvégezte szokott napi dolgát; járt a törvényszéken és a Nemzeti Kaszinóban is, de senki sem vett észre semmit rajta borzasztó elhatározásából.

És délben, mikor hazatért, alig negyedóra múlva átlőtt szívvél találtak rá s a tragikus eset rémhírét egy órára már az egész város tudta.

Stein Henrik dr. öngyilkossága után ez a második szomorú eset, mikor egy közismert, nagyuri módban élt, nagy szerepet játszó egyén dobja el magától az életet.

Gyászos tettének közvetlen oka idegbetegség volt. Már régebben idegbetegség vett rajta erőt s itt Pécsen *Erreth Lajos dr.* kórházi igazgató főorvos, kezelte. Majd nemrég Budapesten járt s hirneves orvosokkal konzultált. Azonban — úgy látszik — *baja buskomorra tette* s ez untatta meg vele az életet. Erre mutat az is, hogy *hozzátartozói előtt mostanában többször emlegette, hogy ha ő meghal, mit és hogyan tegyenek.*

Rebesgetik a városban azt, így hogy *Krasznay Jenő* végzetes tettének anyagi zavar volt az okozója. E szerint *Krasznay* sógor-nőjének, *Steinberg János* vezérőrnagy nejeinek örökségét kezelte és erre vonatkozólag mérültek volna fel differenciák a most itt időző vőtársával való elszámolásnál s ez a körülmény

A „Pécsi Figyelő” tárcája.

A csókok miatt.

— A „Pécsi Figyelő” eredeti tárcája. —

Irta: Béni bácsi.

Nagy izgatottságban volt az egész ház népe, a midőn egy reggelen a dédelgetett, egyetlen fiút egy tátongó nagy sebbel a jobb mellén hozták haza. Egy párbajban kapta, de hogy kivel és miért vivott meg, azt nem tudta senki. Még az édes anyja sem, a kinek pedig mindent el szokott mondani.

— Dezsőm, édes Dezsőm! Mit mivellettél? Hát nem volt elég az a véghetetlen nagy csapás, melyet boldogult édes atyád halála okozott? Még te is megkeserítetted ez utolsó pár napomat, mely még Isten jóvoltából visszamaradt?

Igy fakadt ki bánatában az édes anyja, mikor a fiatalember ágyához közeledett, a honnét éppen akkor készült távozni az orvos. Még csak egypár megnyugtató szót sugott a megtört urnő fülebe: hisz nem olyan veszélyes, pár hét múlva ismét fölépül. Olyan egészséges lesz megint, mint a makk. Délután ismét eljövök, addig Isten önökkel.

Mihelyt az orvos elment, az anya odaült fia betegágyához és a világért le nem vette volna róla szeméit, úgy örködött most is fölötté, mint mikor még a bölcsőben ringatta.

A beteg mozdulatlanul, lehunyt szempilákkal feküdt, bár sebe nem volt életveszélyes,

mert a golyó jobb válla alatt hatolt be es nemesebb részt nem ért, mégis a nagy fölhevülés és a vérvesztés erőtlenné tették. De nemsokára magához tért és amint szeméit fölveté, édes anyját látta maga mellett mint egy őrző angyalt, mint egy megszabadított.

— Te itt vagy, édes anyám? Hisz nem oly veszélyes, egy kis horzsolás az egész.

— Egy kis horzsolás csak? De mondd kérlek, mit tettél, hogyan keveredtél te párbajba? Hisz mindig csendes embernek ismeretek!

— Az is voltam mindig, édes anyám. E párbajba pedig ártatlan csókok miatt keveredtem. Adj csak egy kis hűsítőt és elmondom az egész történetet.

Körülbelül egy évvel ezelőtt megláttam egy kirakat előtt egy feltűnő szépségű nőt, a melyet még életemben sohasem láttam. De nem is hittem, hogy ily tökéletes szépség az élők között egyáltalán létezzék. És a legszebb volt rajta az a piciny piros ajka, mely csókra csábította volna még a legszentebb fogadalmat tett szent atyát is.

Egy darabig csak elnéztem azokat az ajkakat, aztán elfordultam, félttem, hogy elvarázsolnak, pedig már késő volt, nem tudtam többé szabadulni tőlük. Ismét és ismét elém került e nő bármerre mentem is, mintha a végzet is úgy akarna és mindinkább megérlelődött bennem a gondolat, hogy ez ajkakról egy csókot lopok, még ha életembe kerülne is.

Nem sokáig kellett az alkalomra várakoznom. Egy reggelen egyik mellékutcában

találkoztam vele. Egyedül ment, az egész utcában egy lelek sem volt látható és én — most sem tudom, hogy hol vettem a bátorságot — eléje léptem és — még mielőtt megakadályozhatta volna — egy cuppanós csókot nyomtam az ajakára.

A nő megdöbbenve állott meg, én pedig kalapot emeltem, bocsánatot igyekeztem kérni, egyben biztosítottam, hogy távol állott tőlem bármilyen becstelen szándék és kértem, hogy e merészségemért, melynek nem tudtam volna ellentállani, még ha életembe került volna is, rójjon rám bármilyen büntetést, én azt szó nélkül el fogom tűrni.

— Jó — felelt a nő — ön tehát belátta, hogy ezért a tettéért, melyet nem akarok kvalifikálni, büntetést érdemel, én tehát követelem, hogy bármikor és bárhol találkozok velem, úgy mint most, minden szó nélkül háromszor megcsókol és minden szó nélkül távozik.

Én meghajtottam magamat, jeléül annak, hogy a büntetést elfogadom és szó nélkül távoztam.

— Ez időtől kezdve — nem tudom véletlenül-e vagy talán én kerestem az alkalmat, talán bizony a hölgy is úgy akarta — elég az hozza, mindennap találkoztam e nővel és mindenkor megcsókoltam háromszor minden szó nélkül és ismét szó nélkül váltunk el. Az utcán járó-keleők eleinte nagyot néztek, de aztán rokonoknak tartottak és mivel gyakran láttak bennünket, föl sem tűnt előttük.

Egy hónappal ezelőtt a korszón találkoztam vele, de mivel nem volt egyedül, hanem

adta kezébe Krasznaynak a fegyvert, az ő pompásan lövő s vadászatain gyakran használt vadászfegyverét s bár bizonyára rendezhette volna ez ügyet, talán pillanatnyi elkeseredésében választotta inkább a halált, a gavallér világi. kinek nehézségére esett volna az esetleges ügyesbajos egyezkedés.

Ez ok valódiságát e pillanatban nem ellenőrizhetjük, de hírlapírói kötelességünk regisztrálni, mint olyant, mely az egész városban közszájon forog.

A megrendítő öngyilkosság gyászba borította városunk két legtekintélyesebb családját, a Krasznay- és Visy-családot. **Krasznay Mihály** kir. tanácsos fiát gyászolja az elhunytban; **Krasznay Miklós** dr. ügyvéd és **Krasznay Mihály** siklósi főszolgabíró testvérüket siratják benne, kit özvegyén kívül — mert gyermekei nem voltak — **Steinberg János** vezérőrnagy, mint vótársa és ennek felesége, mint sógora és **Visy Lajos**, mohácsi közjegyző — ki ma délután Pécsre érkezvén, már csak sógora holttestét láthatta — s kiterjedt rokonság gyászolja.

A tragikus öngyilkosság hírére ma délután az ügyvédi kamara épületére s a Nemzeti kaszinó palotájára kitűzték a gyászlobogót. **Orssagh Lajost**, a Feketeviz-lecsapoló társulat igazgatóját, sürgönyileg értesítették az öngyilkosságról s az igazgató holnap Pécsre érkezik, hogy a társulat ügyésze elhunyt alkalmából a szükséges tennivalókat foganatosítsa. A Nemzeti Kaszinó ma este hat órakor választmányi ülést tartott, melyen az elhunyt igazgató elhunyt felett legmélyebb részvétét fejezte ki, az özvegyhez részvétirat intézését s a ravatalra koszoru elhelyezését határozta el.

Krasznay Jenő temetése az apáca-utca 12-ik számú házból holnapután (szombaton) délután négy órakor lesz, lelkiüdvéért az engesztelőmisét hétfőn reggel tartják az apácázárda templomában.

Hirek.

Pécs, 1900. október 18.

A gonosz mostoha.

(Mese.)

Irta: **Albert bácsi.**

Valamikor valahol, a jó Isten tudja, hol; messze-messze tengeren túl, a világnak végiben, erdő alján, patak partján állt réges régen egy kis nádfedeles házikó.

egy másik nő kísérte, el akartam kerülni, de ő oly parancsolólag nézett rám, hogy akaratom ellenére is megcsókoltam ismét és oly gyorsan távoztam, hogy nem hallhattam meg, mit modnott a vele sétáló nő, de annyit mégis észrevettem, hogy hevesen kikelhettél viselkedésem ellen.

Ez időtől fogva nem találkoztam vele többé, csak tegnapelőtt délután a sétaterén, a mikor is egy férfi karján jelent meg. Későn vettem már észre, nagyon közel volt ahhoz, hogy elbujjak előle. Ő pedig — a mint megpillantott — elbocsátotta a férfi karját, hozzám sietett, átfogta a nyakamat és most először ő is viszonzta a csókokat, miközben oly hevesen megszorította a nyakamat, hogy csak nagy nehezen tudtam öleléséből kibontakozni.

A férfi kővé meredten állott mellettünk, csak a mikor szó nélkül távozni akartam, lépett elém és kérdezte nevemet és lakcímemet. Az a férfi pedig a nő férje volt. Azok az urak pedig, a kik tegnap itt jártak, segédei voltak és közös megállapodás szerint ma folyt

A kis nádfedeles házikóban Péter bácsi lakott egyedül kis leánykájával, Katicával. Péter bácsi feleségét akkor tették a sirba, a mikor az ibolya nyilott, azóta megpróbálta a magányos életet, de bizony nagyon keserűnek találta. Elhatározta hát magában, lesz, ami lesz, de így már tovább nem lesz, hoz asszonyt a házhoz, a ki süssön is, főzzön is, meg anyja is legyen az ő kis árvájának, Katicának.

Sokat keresgélt Péter bácsi, végre a szomszéd faluban talált egy magához való asszonyt, akit, mert különbet nem talált, három hétre feleségül is vett.

Péter bácsi felesége szép is volt, jó is volt, sütött is, főzött is, de hiába, csak mostoha volt a kis Katicához.

Régi nóta, de mindig igaz, hogy édesebb az édes anya epéje a mostoha cukros tejénél. Szegény kis Katica, valahányszor csak ránézett mostohájára, az édes anyja jutott eszébe és akárhogy tartotta is magát, bizony sirva fakadt.

A mostoha meg dult-fult ilyenkor mérgeiben és ha Péter bácsi távol volt a háztájtól, ott ütötte szegény Katicát, ahol érte.

Katica csak türt békében, kereste mostohája kedvét, a hol csak tehetett, ott sirt, ahol senki sem látta. Édes atyjának sohasem panaszkodott, de hogy is tette, a világért sem; miért még azt is keseríteni?

Egyik év a másik után mulott, de mind egyforma volt. Amint Katica nőtt, szépült, mostohája annál jobban gyűlölte, úgy, hogy mire Katica tizenhatéves lett, nem volt maradása a háznál.

Katica összeszedte ruháját, ami az édes anyja után maradt, egybekötözte egy batyuba és hogy nehéz szívvél bucsút vett édes atyjától, nekiindult az ismeretlen nagy világnak.

Ment-ment, mendegélt, hét falun, hét határon már keresztülment, de sehol még egy harapás kenyeret sem kapott. Estére kelve, amint fáradtan egy bokor alá ült volna, messziről harangkongást hallott, arra felé nézett, hát egy hegyoldalon megpillantotta a templomot.

Gyorsan felkelt s az urangyalát mondva elindult a templom felé, hogy ott majd csak talál jószívű emberre, aki megkönyörül rajta egy darabka száraz kenyérral s éjjeli szállással.

Az ut egy kis erdőn vezetett keresztül. A fák között baglyok röpködtek, félelmetesen

kiáltva: uhu, uhu; egyszer s máskor egy-egy halálmadar szólalt meg: **kuvik, kuvik, mitől** Katica ugy megijedt, hogy csak azon kérte a jó Istent, bár már elérné a templomot, soha többé éjjel nem jár erdőben.

Jó kis utat tett már az erdőben, a mikor mind világosabb lett az út, a fák szétváltak s egy kis tisztásra érve előtte állott a kápolna. A falakon zöld folyondár kuszott fel, körülötte hatalmas hársfák illatoztak, alattuk olyan sima zöld pázsit, hogy öröm volt végigmenni rajta.

Katica körüljárta a templomot, azt hitte, talál valakit, aki utbaigazítsa, de sehol egy élő lény. Körülte néma csend volt, csak a baglyok és halálmadarak hallatták félelmetes vihogásukat.

A kápolna ajtaját nyitva találta Katica s mert teljes életében istenfélő, ajtatos volt, bátran lépett az Isten házába. Letérdelt az oltár zsámolyára s kezeit szépen összetéve buzgón imádkozott.

Hull a könnyem nappal s éjjel,
Fájdalom a kenyerem,
Baj és nyomor bú virága
Betölti már kebelem.

Szánd meg Isten az árvát,
Töröld le könnyem árját,
Te vagy az én egyetlenem,
Szabadítóm, jó Istenem.

Hogy Katica elvégezte rövid imáját, beült a kápolna egyik padjába és ott imádkozott tovább. De alig mondta el a harmadik Ave Mária, szempillái lecsukódtak s mély álomba merült.

Gyönyörű szép álma volt. Látott egy arany trónust, csupa drágakövekkel kirakva, a trónuson egy koronás női alak ült, abban őrmagára ismert. Körülötte páncélos vitézek állottak, gyémánt forgós sisakokkal és mindenki csak neki hódolt, csak az ő szavát leste. A trónuson egy királyfi ült mellette, aki ugyancsak kereste kedvét, ekkor egy asszony lépett a terembe, aki szakasztott olyan volt, mint a mostohája és térdre borult előtte, hogy kegyelmet kérjen bűnös életéért. Hátul édes apja jelent meg, szegényen, rongyosan. És míg a király a páncélos vitézekkel törvényt tartott a gonosz mostoha felett, Katica oda futott édes apjához, nyakába borult s keservesen sirt. Egyszerre harangoztak s Katica felébredt.

le a pisztolypárba. — Én a levegőbe lőttem, ő pedig megsebesített, de nem veszélyesen, csekélység az egész.

Ez a története a mai párbajnak, ez volt az én bűnöm, melyért lakolnom kellett. De ugye, édes anyám, te ezért nem fogsz megvetni?

— Nem fiam, soha! Hisz az anya oly szívesen kész megbocsátani.

*

Dezső folyógyult. Mikor először kimehetett sétára, betért az ő rendes kávéházába, a hol barátai üdvözölték és úgy elhalmozták kérdésekkel, hogy nem is volt képes valamennyire felelni. Végre egyik barátja, ki a párbajnál is segédkezett, félrevonta egy asztalhoz, hol egy pohár jó bor mellett beszélgettek egyről-másról. Szóba került aztán a párbaj és Dezső mindjárt a nő után kérdezősködött.

— Az a nő — kedves barátom — a párbaj napján meghalt. Elemésztette magát, mérget ivott, mire az orvos megérkezett, halva

volt. Egy levelet hagyott hátra a férjének, a melyben megírta neki, hogy miután férjétől soha egy csókot sem kapott, azok nélkül pedig most már nem tudna meglenni, inkább megvált az élettől, minthogy tovább szenvedjen.

— Hát a férje?! — kiáltott csaknem magánkívül Dezső.

— A férje, a mint elolvasta a levelet, mindenkit csókolni kezdett, míg végre a tébolydába került, hol most is tombol.

Dezső fizetett és elhagyta a kávéházat. Célátlanul bolyongott az utcán, míg végre eljutott a temetőbe. Nagy keresés után végre megtalálta annak a szép nőnek a sírját. Az arcképről ismert rá, mely a sírkőre volt alkalmazva.

Sokaig nézte az arcképet könnyes szemekkel; aztán akaratlanul is lehajolt és háromszor megcsókolta.

Aztán lassan haza ballagott.

Őszi és téli női kabátok, gallérok, gyermek-felöltők,
ruhakelmék, selymek, flanellek, pargetek,
vásznak, siffonok, paplanok, szőnyegek, függönyök, ágy- és asztalterítők
legolcsóbban szerezhetők be **KIS ZSIGMOND-nál Pécsen, Széchenyi-tér,**
Pécsi Takarékpénztár palotájában.

Katica ijedten nézett körül. A felkelő nap arany sugarai beragyogták a magas ablakokon. Reggel volt. Katica gyorsan elmondta reggeli imádságát, aztán elhagyta a templomot. Ismét körüljárta a kápolnát, abban a reményben, hogy majd csak talál valami élő lényre, a ki utba igazítaná, de hiába. Sem lakóház, sem ember sehohsem. A harangot láthatatlan kezek húzták, a kápolnát láthatatlan kezek tartották rendben.

A kápolna körüli jártában egy asztalkát vett észre, megterítve mindenféle jobbnál jobb, szebbnél szebb gyümölcsössel.

Katica eleinte idegenkedett, de az éhség nagy ur, bátran az asztalhoz lépett s lecsillapította éhségét a mosolygó gyümölcsössel.

A mint legjavában majszolná az édes gyümölcsöt, feje fölött egy hang szólalt meg és Katica nem tudva hova lenni ámulásban, csodálkozva hallgatta a különös hangokat.

Istennek házában voltál
Az elmúlt éjjelen;
Kulcsolva imára kezéd,
Imáztál szüntelen.

Isten meghallgatta imád,
Nem is hagy el, ne félj,
Órangyalod veled leszen,
Vezérel és segél.

Amint ma láttad álmodban.
Ugy lésszen életed,
Korona fogja ékitni,
Kis lányom, fejedet.

Csak jó légy és el ne feledd
Istent ne, ne soha:
S élted sirig boldog lesz,
Boldog s nem mostoha.

Azért imádjad szüntelen
Teremtő Istened,
Mert ember boldog s szerencsés
Csak úgy, csak úgy lehet.

Katica jól emlékezetébe véste a csodálatosan hangzó szavakat és miután néhány kortét meg almát kötényébe rejtett, tovább folytatta utját.

Ment, ment, mendegélt, kicsiny lábait már feltörte az ut göröngye, de ő csak ment. Estére kelve egy nagy házhoz ért. Azt hitte, itt majd csak talál jó emberre, s bátran belelépett.

Az első szoba üres volt, a második is, a harmadik is; végig járta valamennyit, de csak még egy legyet sem talált. Hogy a rengeteg nagy házban egyedül tudta magát, elkezdett szepegni. Szentül az hitte, hogy valami elátkozott kastélyba vetődött, a honnét mind ki-pusztultak a lakók. Sietve menekült ki a szabadba.

A mint kiért, teremtő szent Isten, olyan handa-banda támadt az üres szobákban, hogy majd szétvált a kastély.

Katica ijedtében térdre esett és imádkozott.

Egyszerre megvilágosodtak a kastély ablakai, olyan tündéri fényben ragyogott minden, akár csak nappal lett volna. Néhány percre nagy zörgés támadt, miközben annyi szellem jött ki a kapua, hogy se vége, se hossza nem volt.

A szellemek szép sorjába mentek, mind egyiknek kezében egy hatalmas zacskó volt, abból folytonosan aranyakat szórtak, azok úgy égtek mint a tűz. Ettől volt az a nagy fényesség.

Katica még imádkozni is elfelejtett bámulásban. Sóvárogva nézte a sok fénylő aranyat, de hozzájuk nem nyult.

A szellemek körüljárták a nagy hegyet, azután a mint jöttek, olyan sorban vissza tértek a kastélyba. Mikor mind benn voltak, ismét olyan borzasztó handa-banda támadt, hogy majd szét vetette a falakat, majd elcsendesedett minden, a világosság eltűnt s olyan sötét lett ismét, mint a tömlőc.

A kiállott izzalmak s fáradságtól kimerülve, Katica csakhamar mély álomba merült.

Reggel, hogy felébredt, sietve távozott a szellem lakta kastélytól.

Ment, ment, mendegélt, a nap már magasan ragyogott az égen, a mikor a messze távolban egy nagy várost pillantott meg. Meggyorsítá lépteit s mielőtt a nap még eltűnt a hegyek mögé, elért a város kapujához.

A kapuban szuronyos katonák állottak őrt, hogy se ki, se be ne mehessen senki, mert nagy szomorúság nehezedett a városra. Katicát is csak hosszas kérés után bocsájtották be.

Az utcákon temérdek sok ember járkált, de mindegyik gyászban volt. Épen harmadik hete volt, hogy a jó öreg király meghalt, árvaságra hagyva egyetlen fiát. Mikor a szomszéd királyok ezt megtudták, nagy seregekkel támadtak rá, mindnek a szép országra fájt a foga.

De a fiatal király sem esett ám a feje lágyára, hanem összeszedte katonáit s vitézül neki támadt az éhes ellenségre; vágta, a hol érte, szurta, a hol érte. De ha ma leölt százat, jött helyibe másik száz, ha levágott ma ezret, jött helyibe másik ezer. Mikor látta, hogy így semmire sem megy, kiállt a csatásíkra és átkiáltotta az ellenséges királyoknak:

— Megálljatok. Annyi emberetek esett már el karunktól, hogy megtelek lelkükkel a tulvilág. Nagyobb seregetek van, mint nekem, legyőzhetek, de utolsó emberemig tartom magamat s minden elesett katonámért tized ölünk meg közületek. Azért békét ajánlok fel. Ti is erősek vagytok, én is, legyünk jó barátok.

Tíz király ráállt a békére, de a tizenegyedik nagyon fukar volt.

— Nő, nem bánom, — szólt a fukar király, — én is beleegyezem a békébe, de csak, úgy, ha minden elesett katonám után egy aranyat fizetsz.

— Jól van, — felelt az ifju király, a béke kedvéért megteszem.

Hanem most a többi tíz király is köttötte magát, azok is egy aranyat kértek minden elveszett katonájuk után.

A fiatal király nagyon szerette népét, s hogy vége legyen a háborúnak, kénytelen kellett beleegyezett.

Most elkezdtek a halottakat olvasni és olvasták, olvasták hét nap, hét éjjel. Csak most tűnt ki, mennyi rengeteg sok katona esett el a csatában. Kerekszám épen kilencmillió kilencszázkilencvenkilenc ezer kilencszázkilencvenkilenc.

A király hazasiétt, feltörte az összes kincsés ládákat, de nem talált bennök többet százezer aranyból.

Kidoboltatta az egész országban, hogy a kinek csak aranya van, hát az mind hozza el kastélyába. De bizony így is csak kevés akadt.

Három nap volt már csak vissza, hogy a temérdek sok aranyat le kellett fizetni, ezért volt a király s vele minden népe olyan szomorú.

Mikor Katica ezt meghallotta, azonnal a királyhoz sietett s elmondta neki, miket látott az elátkozott kastélynál.

A király megörült a hirnek, rögtön előkerített kilencvenkilenc szekeret s elment Katicával az elátkozott kastélyhoz.

A mikor esteledett, hát csak elkezdődött a kastélyban a handa-banda, az ablakok nagy csörömpölése közt elindultak a szellemek, hogy körül kerüljék a hegyet. Mindegyik kezében zacskó volt s egymás után szórták belőle az aranyakat.

A hogy a szellemek szórták, a király katonái menten kosarakba gyűjtötték a sok aranyat, s mire a szellemek megkerülve a hegyet, vissza tértek a kastélyba, a kilencvenkilenc szekér színültig meg tellett.

A király masnap kifizette az ellenséges királyoknak az aranyakat s még magának is maradt három szekerre való. Most a király azt mondta Katicának:

— Soha a míg élek, ezt néked meg nem halhatom, ha nem veted meg, legyen fele országom a tied.

— Köszönöm fölséges uram, — felelt Katica, — de azt nem érdemlem meg. Szegény leány vagyok, nem tudnék mit csinálni a fele országgal.

— Hát akkor légy a feleségem, — szólt a király, — és a tied lesz az egész ország.

Katica szabadkozott, de végre is beleegyezett. A király azonnal arany szövésű, drága ruhába öltöztette, fejére koronát tett s maga mellé ültette a trónra. A hercegek, grófok, bárók mind eljöttek, hogy az új királynőt köszöntsék. Ekkor megnyílt a terem ajtaja, s Katica gonosz mostohája lépett be.

— Szedte vette kölyke, — kiáltott a mostoha, — hát királyné lettél? Nő lám, hogy fölvitte az Isten sorsodat, meg sem ismered már anyádat.

Katica most mindent elmondott az urának, mily rosszul bánt vele a mostoha. A király nagy haragra lobbant s azonnal nyársba törette a gonosz mostohát, Péter bácsit pedig megtette miniszternek, ahhoz pedig nem kell tudomány, csak jó viz, meg jó dohány.

Ha meg nem haltak, tán még most is élnék.

Ha leckéteket tudni fogjátok, jövő csütörtökön ismét mesélek. Isten veletek. Pá.

Napirend 1900. október 19-én.

Naptár: péntek, okt. 19. — Róm. kath.: Péter. — Prot.: Lucius. — Görög-kel.: (okt. 6.) Tamás. — Zsidó: Tischri 26. — Nap két 6 óra 27 perckor; nyugszik 5 óra 3 perckor. — Hold két éjjel 2 óra 3 perckor; nyugszik délután 2 óra 48 perckor.

Időjelzés. A központi meteorológiai intézet jelzése szerint: borús, ködös, hűvös idő és helyenkint csapadék várható.

Színház: »Uránia« előadásai: d. u. 3 órakor »Spanyolország«; este »Velence«.

— (Ministeri köszönet.) A válas- és közoktatásügyi miniszter özv. Högl Ferencné pécsi lakosnak, az itteni zeneiskola növendékei javára 1000 korona tőkével tett jutalomdíj-alapítványáért köszönetét nyilvánította.

— (Jogász-segélyző-egylet.) Ma délután alakult meg Schwarz Gábor szünidei gondnok vezetése alatt a folyó iskolai évre a jogász-segélyző-egylet. Elnök lett Rihmer Oszkár; alelnök: Borsy Jenő; főjegyző: Geyer Dezső; aljegyző: Csernics Jenő; pénztáros: Leitner Nándor; ellenőr: Fischer Miklós; könyvtáros: Frankl Henrik; választmányi tagok: Zelesny Károly, Sey Pongrác, Piacsek Zoltán s Landgraf. A segélyzőegylet megalakulásán a tanári kar részéről jelen volt Mutschbacher Viktor dr. is, kinek köszönetet is szavaztak a megjelenéséért.

— (Jelentés a vizről.) A Tettye mai vizállásáról a főmérnöki hivatal a következőket jelenti: Folyó hó 18-án reggel 6 órakor a tettyei víztartóban 1000 kbm. viz volt; az ellentartóban 700 kbm. viz volt; a hosszafolyás 24 óra alatt 967 köbméternek találtatott.

— (A Zsolnay-szoborra) a pécsi kereskedelmi- és iparkamarához érkezett adományokról XXXV. kimutatás: A XXXIV. kimutatás összege: 17673 kor. 23 fill. Aidinger János. Pécs, 10 k. Tiszaföldvári ipartestület 2 k. Pozsonyi keresk. és iparkamara 50 k. Bésztercebányai kereskedelmi és iparkamara 40 k. Lázár Pál, műegyetemi tanár Budapest, 20 kor. Összesen 17795 korona 23 fillér.

— (Tűz a belvárosban.) Ma reggel nyolc órakor a tüzoltó kürt harsogása, a szerkocsik dübörgése zavarta meg a város hétköznapi csendjét s egyszerre nagy tömeg ember futott a tüzoltók kocsijai után, kik mindannyian kíváncsiak voltak, hol s merre, na ég? Először az a hir volt elterjedve, hogy a Teréz-utcai Steiner-féle asztalos műhelyben támadt a veszedelem, de szerencsére valójában, jóval csekélyebb bajról volt szó. A tűz

a siklósi-országot 58. számú Stein-féle ház istállójában támadt, hol az ott levő széna eddig ismeretlen okból kigyuladt. A városi tűzoltóság *Rangha* János rendőrőrmester, tűzoltó segédtszét vezénylete alatt vonult ki a tűzhöz, melyet egy óra alatt sikerült teljesen eloltani. A tűz keletkezése pillanatában egy ló súlyosabb égési sebeket szenvedett a lábán s ettől eltekintve, a kár igen csekély. A tűz keletkezési okának kipuhatólása végett megindították a vizsgálatot.

— **(Egy tanító jubileuma.)** A külső somogyi ev. ref. egyházmegyei tanítói kör érdemes alelnöke *Bakonyi* József, somogyendrői ev. ref. tanító, e hó 20-án ünnepli tanítói működésének 50 ik évfordulóját. A közszeretben álló tanférfiu tiszteletére a somogyendrői ev. ref. egyház ünnepélyt rendez. *Bakonyi* József félszázados működése alatt több ezer embert oktatott és tanított. A szabadságharcban tevékeny részt vett s mintegy 18 csatában volt jelen. Szemtanuja volt a világosi fegyverletételnek is. Az érdemes tanító jubileumára megyszerte készülnek volt tanítványai, a kinek kiművelésén és oktatásán oly nagy szeretettel fáradozott. Ugy a jubiléum, mint fiát dr. *Bakonyi* Kálmánt, a budapesti törvényszék tanácselnökét már igen sokan üdvözölték.

— **(Baleset.)** Ma reggel a király utcán véres baleset történt. *Jandó* Márkus kocsis lovai megbokrosodtak s a kocsit elragadván neki mentek a Brázai-féle uradalom tejeskocsijának. A tejes kocsit egyik lovát a kocsit rudja átszurta s ló összeesett; a tejeskocsit pedig a kocsiról lebukott és homlokán sérült meg. A balesetnek sok nézője akadt, míg a lovat elvitték egyenesen a gyepmesteri telepre. A kocsis sérülése kisebb természetű lévén, ő most lakásán fekszik. A baleset ügyében a rendőrség megindította a vizsgálatot.

— **(Talált dinamitpatron.)** Özv. *Wellerics* Józsefné, vasasi lakosnő tegnap az országuton haladva egy dinamittöltényt talált, melyet hazavitt. Házbelije, kiknek a patron mutatta, figyelmeztették annak veszedelmes voltára, mire az asszony ijedtében bevitte a talált töltényt a bányagondnoksághoz, mely azonnal vizsgálatot indított az iránt, hogy a patron miként került az országutra. A legnagyobb valószínűség szerint, semmi fontos jelentősége sincs annak, hogy a töltény az országutra került, hanem azt alkalmasint úgy vesztette el valamelyik a község határában lakó bányamunkás.

— **(Mégmégörgezte magát.)** Egy darab ideig most csend volt a szerelmi drámák terén, mintha csak *Amor* isten a jól megérdemelt nyugalomba vonult volna. Tegnap aztán a vidéken, Szabolcson, egy szerelmes munkásleány megkezdte újra a környék szerelmi drámáinak sorozatát. *Herbás* Katalin munkásleány, tegnap odahaza szülői lakásán, öngyilkossági szándékkal gyufaöldatot ivott, azonban alig nyelte le a pohár tartalmát, már zokogva elmondta szüleinek tettét. A szülők természetesen azonnal ellenszereket adtak a leánynak, ki — bár még mindig súlyos beteg, de az életveszélyen már túl van. — A leány végzetes tettének okául azt említi, hogy szerelmes lett egy az urisztályhoz tartozó fiatal emberbe — kinek nevét nem akarja elárulni — s ez a reménytelen szerelem vitte az öngyilkosság gondolatára.

— **(Erdőőri szakvizsgák.)** Hétfőn, folyó október hó huszonegyedikén reggel nyolc órakor a vármegyeháza közgyűlési termében kezdik meg az erdőőri szakvizsgákat *Halász*

Géza kir. erdőfelügyelő elnöklete alatt. Eddig huszonhat erdőőr jelentkezett a vizsgára, mely előreláthatólag öt-hat napot fog igénybevenni.

— **(Késelés.)** *Kneiss* György, ozorai lakos, a minap, a mikor estetele hazament, egyik régi haragosa boszujanak lett az aldozata. Ugyanis az uton megleste *Rác* Ferenc szintén ozorai lakos, és egy késsel kétszer hátba szurta. A megszurtt ember most súlyos betegen fekszik otthon: a késelő legény ellen pedig a bíróság folytatja a vizsgálatot.

— **(Siketnémák oktatása.)** Mint legújabbán megjelent kimutatásból kitűnik, Bányamegyében 288 siketnéma van, kik közül 92 tanköteles s ezekből csak 6 részesül oktatásban. Somogy megyében 312 siketnéma van; tankötelesek közöttük 100 és ezekből csak 15 részesül oktatásban. Tolnamegyében 209 siketnéma van, kik között 67 a tanköteles, s csak négy részesül oktatásban. Pecsét — a statisztika szerint — 37 siketnéma van; közöttük 13 a tanköteles, de egy se részesül oktatásban. Bizony ezek eléggé elszomorító számok!

— **(Kinevezés.)** A m. kir. igazságügyminiszter *B. Kiss* Gyula kaposvári törvényszéki aljegyzőt az ottani kir. törvényszékhez jegyzővé nevezte ki.

— **(Új szivarok.)** A pénzügyminiszter közhírré teszi, hogy az általános forgalomban lévő valódi havanna-szivarok árjegyzékében felvett *Regalia Britanica*, *Regalia Londres*, *Regalia Media* és *Londres* szivarajok a készletek elfogytával a forgalomból kivételnek s ezek helyett a *Lirio de Oro* gyárból származó következő négy új faj valódi havannaszivar fog az alább megjelölt áron az általános forgalomban lévő dohánygyártmányok árjegyzékébe felvétetni: *Perfecto*, 50 darab egy ládácskában az árusok részére 23 korona 50 fillér, a fogyasztók részére 26 korona, darabonként 52 fillér. — *Predilectos*, 50 darab egy ládácskában az árusok részére 17 korona, a fogyasztók részére 19 korona, darabonként 38 fillér. — *Regalia chie*, 100 darab egy ládácskában az árusok részére 27 korona, a fogyasztók részére 30 korona, darabonként 30 fillér. — *Conchas*, 100 darab egy ládácskában az árusok részére 23 korona, a fogyasztók részére 26 korona, darabonként 26 fillér.

— **(Áthelyezés.)** *Hefner* Antal, vilányi posta segédtszét, ugyanazon minőségben Pécsre helyeztetett át.

— **(Tisztorvosi vizsga.)** A Budapestben e hó felében megtartott tisztorvosi vizsgálatokon *Bartos* Simon, tabi főorvos és *Kreggy* Ottó, siklósi községi orvos, tisztorvosi képesítést nyertek.

— **(Agyonlőtt vadászó.)** Szegzárdi levelezőnk írja, hogy *Horváth* János hírhedt vadászát a lőtt mellet, holtan találták szombaton a szegzárdi szőlőhegyek között. Valószínű, hogy vadászó társai oltották ki életét, a kikkel az ejtett vadászcsakmányon vészett össze.

— **(Jogász-táncestély.)** A ma délutáni jogászyűlés elhatározta, hogy megnyitandó az őszi táncestélyek sorozatát, jövő hó, azaz november 10-én zártkörű táncmulatságot rendez, melyre a meghívókat a legközelebb szétküldi. A táncestélyt a Nagy Vigadó tánctermében tartják s a belépődíjt 3 koronában állapították meg.

— **(Eltűnt mozdonyvezető.)** Somogyi János marcali lakos, vasuti mozdonyvezető, már körülbelül két héttel ezelőtt elment hazuról s azóta nem tért oda vissza. Hozzá tartozóinak jelentése folytán elrendelték az eltűnt mozdonyvezető reuendezését.

— **(Meglőtt asszony.)** A napokban Gerjen tolnamegyei községben történt, hogy *Kis* Zsófia ottani lakosnő házába egy eddig ismeretlen egyén belopózott s egy puskával belőtt az asszony ablakán. *Kis* Zsófia bal karját találta a lövés, s az asszony, amint a

durraszt hallotta és a sebesülést érezte, anynyira megtartotta lélekjelenlétét, hogy az ablakhoz futott, melyen át még sikerült meglátnia a megfutamodott merénylőt. A lövöldöző ember körülbelül negyven negyvenöt éves, sovány, barna, őszülő hajjal. A tettes kézrekerítése iránt megindították a nyomozást.

— **(Megégett lovak.)** Varsád község istállója a napokban kigyuladt. *Szimolcsik* Dávid kocsis vigyázatlansága okozta a tüzet, mert nevezett egy szalmarakás mellett égve hagyott egy gyertyát, mitől a szalma meggyuladt és így támadt a tűz. A tűzben három ló benn is égett s így a kár majdnem négyezer koronát tesz ki.

— **(Elfogott lóköltő.)** *Miskovits* István, topolyik-pusztai lakos istállójából a minap egy lovat elloptak. A káros feljelentésére megindult nyomozás során azonban csakhamar elfogták a tettest *Bogdán* János, maskovcii cigány személyében, a kinél a lopott lovat meg is találták. A ló így visszakerült gazdájához; az elfogott lóköltő ellen pedig a bíróság megindította az eljárást.

— **(Nagyfalu nagyon halad.)** Nem rég született a nagyfalui butik a községi iskolával szemben, de rövid 2 év alatt is közbotrányos jeleneteivel eléggé veszélyeztette a fiatal nemzedék erkölcsi érzületét. Mint a képviselői gy. jegyzőkönyvéből olvassuk, a község képviselőtestülete a beszüntetést egyhangú kérelmezi. Gratulálunk a jó gondolkozású képviselőtestületnek és előjárásának. Biztosak lehetnek abban, hogy a pénzügyigazgatóság a kérelmet kellő figyelemben részesíti.

— **(A temetők ünnepe.)** A hosszú évben egy nap mindig a halottaké. Ősz derekán, a mikor avar fekszi meg a földet, csupasz ágakat zörget a szél és hervadásnak indulnak a kert és rét virágai, kijárunk a temetőbe és lerójuk kegyeletűket a hantnál, a mely alatt szeretteink nyugosznak. A mi virágja még van a kertnek, a sok fehér őszi rózsát, kihordjuk a sirra és a süppedő sárga föld felett ékes, puha ágat vetünk a sápadt, illattalan virágszirmokból. És lángja támad a kegyeletnek. A temető, a mely annyi napon át elhagyott, néptelen, csendes és sötét, kigyulad és az emberek sokasága járja. Csak az igazán elhagyott hantja marad virágtalan. A nyugvó, a porladozó halott odaköt mindenkit a hanthoz, a mely sejtelmesen, titkosan borul a koporsóra. És a mig az olaj tart, a mécs lángja ég, áhítatos, könyörgő fohászok szál az Égnek a temetőben.

— **(Járda Villányon.)** Sok vajudas után végrevalahára még is elkészült a járda Villányban. Most csak arról kellene gondoskodni, hogy az tisztán is legyen tartva és a járda építés után fenn maradt kötőrmelék el legyenek távolítva.

— **(Ellopott arany gyűrű.)** Özv. *Bóli* Józsefné, daróci lakosnő, a szobájából elloptak egy arany gyűrűt. A káros feljelentésére megindult nyomozás során a gyűrűt *Ceisler* Miksánénál megtalálták, a kinél *Beck* István nevű ember zálogosította el négy koronáért. A tolvaj ellen most a bíróság folytatja a vizsgálatot.

— **(Letarolt szőlő.)** *Saidl* Mihály, hercegmárokai lakos, mint a budapesti agrárbank képviselője, a szőlőjében rakta el a bank által küldött karókat és szőlővesszőket. Egy reggelre a napokban az egész szőlőt letarolva találta, s vagy hármezer darab karó és vessző hiányzott, a mi 600 forint kárt jelentett. A nyomozás kiderítette, hogy a szőlőt *Pázmán* István, bodolyai lakos tarolta le, ellopván a karókat és vesszőket. A tettes ellen a bíróságnál tettes panaszt, hogy elvegye méltó büntetését.

— **(A fejetlen betörő.)** Bonyhádon történt a következő eset: *Stigner* István jómódu cipésmester istállójában a múlt csütörtökön éjjel betörők akartak behatolni. Az istállóban, a melynek zárva volt az ajtaja, a

Katica ijedten nézett körül. A felkelő nap arany sugarai beragyogtak a magas ablakokon. Reggel volt. Katica gyorsan elmondta reggeli imádságát, aztán elhagyta a templomot. Ismét körüljárta a kápolnát, abban a reményben, hogy majd csak talál valami élő lényre, a ki utba igazítaná, de hiába. Sem lakóház, sem ember sehohsem. A harangot láthatatlan kezek húzták, a kápolnát láthatatlan kezek tartották rendben.

A kápolna körüli jártában egy asztalkát vett észre, megterítve mindenféle jobbnál jobb, szebbnél szebb gyümölcsössel.

Katica eleinte idegenkedett, de az éhség nagy ur, bátran az asztalhoz lépett s lecsillapította éhségét a mosolygó gyümölcsössel.

A mint legjavában majszolná az édes gyümölcsöt, feje fölött egy hang szólalt meg és Katica nem tudva hova lenni ámulásban, csodálkozva hallgatta a különös hangokat.

Istennek házában voltál
Az elmúlt éjjelen;
Kulcsolva imára kezéd,
Imáztál szüntelen.

Isten meghallgatta imád,
Nem is hagy el, ne félj,
Órangyalod veled leszen,
Vezérel és segél.

Ámint ma láttad álmodban.
Ugy lésszen életed,
Korona fogja ékitni,
Kis lányom, fejedet.

Csak jó légy és el ne feledd
Istent ne, ne soha:
S élted sirig boldog lesz,
Boldog s nem mostoha.

Azért imádjad szüntelen
Teremtő Istened,
Mert ember boldog s szerencsés
Csak úgy, csak úgy lehet.

Katica jól emlékezetébe véste a csodálatosan hangzó szavakat és miután néhány körtét meg almát kötényébe rejtett, tovább folytatta utját.

Ment, ment, mendegélt, kicsiny lábait már feltörte az ut göröngye, de ő csak ment. Estére kelve egy nagy házhoz ért. Azt hitte, itt majd csak talál jó emberre, s bátran belépett.

Az első szoba üres volt, a második is, a harmadik is; végig járta valamennyit, de csak még egy legyet sem talált. Hogy a rengeteg nagy házban egyedül tudta magát, elkezdett szepegni. Szentül az hitte, hogy valami elátkozott kastélyba vetődött, a honnét mind kipusztultak a lakók. Sietve menekült ki a szobába.

A mint kiért, teremtő szent Isten, olyan handa-banda támadt az üres szobákban, hogy majd szétvált a kastély.

Katica ijedtében térdre esett és imádkozott.

Egyszerre megvilágosodtak a kastély ablakai, olyan tündéri fényben ragyogott minden, akár csak nappal lett volna. Nehány percre nagy zörgés támadt, miközben annyi szellem jött ki a kapun, hogy se vége, se hossza nem volt.

A szellemek szép sorjába mentek, mind egyiknek kezében egy hatalmas zacskó volt, abból folytonosan aranyakat szórtak, azok úgy égtek mint a tűz. Ettől volt az a nagy fényesség.

Katica még imádkozni is elfelejtett bámulásban. Sívároghva nézte a sok fénylő aranyat, de hozzájuk nem nyult.

A szellemek körüljárták a nagy hegyet, azután a mint jöttek, olyan sorban vissza tértek a kastélyba. Mikor mind benn voltak, ismét olyan borzasztó handa-banda támadt, hogy majd szét vetette a falakat, majd elcsendesedett minden, a világosság eltűnt s olyan sötét lett ismét, mint a tömlő.

A kiállott izgalmak s fáradságtól kimerülve, Katica csakhamar mély álomba merült.

Reggel, hogy felébredt, sietve távozott a szellem lakta kastélytól.

Ment, ment, mendegélt, a nap már magasan ragyogott az égen, a mikor a messze távoiban egy nagy várost pillantott meg. Meggyorsítá lépteit s mielőtt a nap még eltűnt a hegyek mögé, elért a város kapujához.

A kapuban szuronyos katonák állottak őrt, hogy se ki, se be ne mehessen senki, mert nagy szomorúság nehezedett a városra. Katicát is csak hosszas kérés után bocsájtották be.

Az utcákon temérdek sok ember járkált, de mindegyik gyászban volt. Épen harmadik hete volt, hogy a jó öreg király meghalt, árvaságra hagyva egyetlen fiát. Mikor a szomszéd királyok ezt megtudták, nagy seregekkel támadtak rá, mindnek a szép országra fájt a foga.

De a fiatal király sem esett ám a feje lágyára, hanem összeszedte katonáit s vitézül neki támadt az éhes ellenségre; vágta, a hol érte, szurta, a hol érte. De ha ma leölt százat, jött helyibe másik száz, ha levágott ma ezret, jött helyibe másik ezer. Mikor látta, hogy így semmire sem megy, kiállt a csatásokra és átkiáltotta az ellenséges királyoknak:

— Megálljatok. Annyi emberetek esett már el karunktól, hogy megtelik lelkükkel a tulvilág. Nagyobb seregetek van, mint nekem, legyőzhetek, de utolsó emberemig tartom magamat s minden elesett katonámért tizedtőlünk meg közületek. Azért békét ajánlok fel. Ti is erősek vagytok, én is, legyünk jó barátok.

Tíz király ráállt a békére, de a tizenegyedik nagyon fukar volt.

— Nő, nem bánom, — szólt a fukar király, — én is beleegyezem a békébe, de csak, úgy, ha minden elesett katonám után egy aranyat fizetsz.

— Jól van, — felelt az ifjú király, a béke kedvéért megteszem.

Hanem most a többi tíz király is kötötte magát, azok is egy aranyat kértek minden elveszett katonájuk után.

A fiatal király nagyon szerette népét, s hogy vége legyen a háborúnak, kénytelen kellelten beleegyezett.

Most elkezdtek a halottakat olvasni és olvasták, olvasták hét nap, hét éjjel. Csak most tűnt ki, mennyi rengeteg sok katona esett el a csatában. Kerekszám épen kilenc millió kilencszázkilencvenkilenc ezer kilencszázkilencvenkilenc.

A király hazasietett, feltörte az összes kincsés ládákat, de nem talált bennök többet száz ezer aranyból.

Kidoboltatta az egész országban, hogy a kinek csak aranya van, hát az mind hozza el kastélyába. De bizony így is csak kevés akadt.

Három nap volt már csak vissza, hogy a temérdek sok aranyat le kellett fizetni, ezért volt a király s vele minden népe olyan szomorú.

Mikor Katica ezt meghallotta, azonnal a királyhoz sietett s elmondta neki, miket látott az elátkozott kastélynál.

A király megörült a hírek, rögtön előkerített kilencvenkilenc szekeret s elment Katicával az elátkozott kastélyhoz.

A mikor esteledett, hát csak elkezdődött a kastélyban a handa-banda, az ablakok nagy csörömpölése közt elindultak a szellemek, hogy körül kerüljék a hegyet. Mindegyik kezében zacskó volt s egymás után szórták belőle az aranyakat.

A hogy a szellemek szórták, a király katonái menten kosarakba gyűjtötték a sok aranyat, s mire a szellemek megkerülve a hegyet, vissza tértek a kastélyba, a kilencvenkilenc szekér színültig meg tellett.

A király másnap kifizette az ellenséges királyoknak az aranyakat s még magának is maradt három szekerre való. Most a király azt mondta Katicának:

— Soba, a míg élek, ezt néked meg nem hálhatom, ha nem veded meg, legyen fele országom a tied.

— Köszönöm fölséges uram, — felelt Katica, — de azt nem érdemlem meg. Szegény leány vagyok, nem tudnék mit csinálni a fele országgal.

— Hát akkor légy a feleségem, — szólt a király, — és a tied lesz az egész ország.

Katica szabadkozott, de végre is beleegyezett. A király azonnal arany szövésű, drága ruhába öltöztette, fejére koronát tett s maga mellé ültette a trónra. A hercegek, grófok, bárók mind eljöttek, hogy az új királynőt köszöntsék. Ekkor megnyílt a terem ajtaja, s Katica gonosz mostohája lépett be.

— Szedte vette kölyke, — kiáltott a mostoha, — hát királyné lettél? Nő lám, hogy fölvitte az Isten sorsodat, meg sem ismered már anyádat.

Katica most mindent elmondott az urának, mily rosszul bánt vele a mostoha. A király nagy haragra lobbant s azonnal nyársba tűrtette a gonosz mostohát, Péter bácsit pedig megtette miniszternek, ahhoz pedig nem kell tudomány, csak jó víz, meg jó dohány.

Ha meg nem haltak, tán még most is élnek.

Ha leckéteket tudni fogjátok, jövő esztendőn ismét mesélek. Isten veletek. Pá.

Napirend 1900. október 19-én.

Naptár: péntek, okt. 19. — Róm. kath.: Péter. — Prot.: Lucius. — Görög-kelet.: (okt. 6.) Tamás. — Zsidó: Tischri 26. — Nap két 6 óra 27 perckor; nyugszik 5 óra 3 perckor. — Hold két éjjel 2 óra 3 perckor; nyugszik délután 2 óra 48 perckor.

Időjelzés. A központi meteorológiai intézet jelzése szerint: borús, ködös, hűvös idő és helyenkint csapadék várható.

Színház: »Uránia« előadásai: d. u. 3 órakor »Spanyolország«; este »Velence«.

— (Miniszeri köszönet.) A válas- és közoktatásügyi miniszter özv. Höll Ferencné pécsi lakosnak, az itteni zeneiskola növendékei javára 1000 korona tőkével tett jutalomdíj-alapítványáért köszönetét nyilvánította.

— (Jogász segélyező-egylet.) Ma délután alakult meg Schwarz Gábor szünidei gondnok vezetése alatt a folyó iskolai évre a jogászsegélyező-egylet. Elnök lett Rihmer Oszkár; alelnök: Borsy Jenő; főjegyző: Geyer Dezső; aljegyző: Csernics Jenő; pénztáros: Leitner Nándor; ellenőr: Fischer Miklós; könyvtáros: Frankl Henrik; választmányi tagok: Zelesny Károly, Sey Pongrác, Piáček Zoltán s Landgraf. A segélyezőegylet megalakulásán a tanári kar részéről jelenvolt Mut-schenbacher Viktor dr. is, kinek köszönetet is szavaztak a megjelenéséért.

— (Jelentés a vízről.) A Tettye mai vizallasáról a főmérnöki hivatal a következőket jelenti: Folyó hó 18-án reggel 6 órakor a tettyei víztartóban 1000 köbm. víz volt; az ellentartóban 700 köbm. víz volt; a hozzáfolyás 24 óra alatt 967 köbméternek találtatott.

— (A Zsolnay-szoborra) a pécsi kereskedelmi- és iparkamarához érkezett adományokról XXXV. kimutatás: A XXXIV. kimutatás összege: 17673 kor. 23 fill. Aidinger János. Pécs, 10 k. Tiszaföldvári ipartestület 2 k. Pozsonyi keresk. és iparkamara 50 k. Besztercebányai kereskedelmi és iparkamara 40 k. Lázár Pál, műgyetem tanár Budapest, 20 kor. Összesen 17795 korona 23 fillér.

— (Tűz a belvárosban.) Ma reggel nyolc órakor a tűzoltó kürt harsogása, a szerkocsik dübörgése zavarta meg a város hétköznapi csendjét s egyszerre nagy tömeg ember futott a tűzoltók kocsijai után, kik mindannyian kíváncsiak voltak, hol s merre, még? Először az a hír volt elterjedve, hogy a Teréz-utcai Steiner-fele asztalos műhelyben támadt a veszedelem, de szerencsére valójában, jóval csekélyebb bajról volt szó. A tűz

a siklósi-országot 58. számú Stein-féle ház istállójában támadt, hol az ott levő széna eddig ismeretlen okból kigyuladt. A városi tűzoltóság *Rangha* János rendőrőrmester, tűzoltó segédtsízt vezénylete alatt vonult ki a tűzhöz, melyet egy óra alatt sikerült teljesen eloltani. A tűz keletkezése pillanatában egy ló súlyosabb égési sebeket szenvedett a lábán s ettől eltekintve, a kár igen csekély. A tűz keletkezési okának kipuhatolása végett megindították a vizsgálatot.

— **(Egy tanító jubileuma.)** A külső somogyi ev. ref. egyházmegyei tanítói kör érdemes alelnöke *Bakonyi* József, somogyendrési ev. ref. tanító, e hó 20-án ünnepli tanítói működésének 50 ik évfordulóját. A közszeretben álló tanferfiu tiszteletére a somogyendrési ev. ref. egyház ünnepélyt rendez. *Bakonyi* József félszázados működése alatt több ezer embert oktatott és tanított. A szabadságharcban tevékeny részt vett s mintegy 18 csatában volt jelen. Szemtanuja volt a világi fegyverletételek is. Az érdemes tanító jubileumára megyszerte készülnek volt tanítványai, a kinek kiművelésén és oktatásán oly nagy szeretettel fáradozott. Ugy a jubiléum, mint fiát dr. *Bakonyi* Kálmánt, a budapesti törvényszék tanácselnökét már igen sokan üdvözölték.

— **(Baleset.)** Ma reggel a király utcán véres baleset történt. *Jandó* Márkus kocsis lovai megbokrosodtak s a kocsit elragadván neki mentek a Brázai-féle uradalom tejeskocsijának. A tejes kocsit egyik lovát a kocsit rudja átszurta s ló összeesett; a tejeskocsit pedig a kocsiról lebukott és homlokán sérült meg. A balesetnek sok nézője akadt, míg a lovat elvitték egyenesen a gyepmesteri telepre. A kocsis sérülése kisebb természetű lévén, s most lakásán fekszik. A baleset ügyében a rendőrség megindította a vizsgálatot.

— **(Talált dinamitpatron.)** Özv. *Wellerics* Józsefné, vasasi lakosnő tegnap az országuton haladva egy dinamittöltényt talált, melyet hazavitt. Házbelijei, kiknek a patron mutatta, figyelmeztették annak veszedelmes voltára, mire az asszony ijedtében bevitte a talált töltényt a bányagondnoksághoz, mely azonnal vizsgálatot indított az iránt, hogy a patron miként került az országutra. A legnagyobb valószínűség szerint, semmi fontos jelentősége sincs annak, hogy a töltény az országutra került, hanem azt alkalmasint úgy vesztette el valamelyik a község határában lakó bányamunkás.

— **(Mégmégerte magát.)** Egy darab ideig most csend volt a szerelmi drámák terén, mintha csak *Amor* isten a jól megérdemelt nyugalomba vonult volna. Tegnap aztán a vidéken, Szabolcson, egy szerelmes munkásleány megkezdte újra a környék szerelmi drámáinak sorozatát. *Herbás* Katalin munkásleány, tegnap odahaza szülői lakásán, öngyilkossági szándékkal gyufaöldatot ivott, azonban alig nyelte le a pohár tartalmát, már zokogva elmondta szüleinek tettét. A szülők természetesen azonnal ellenszereket adtak a leánynak, ki — bár még mindig súlyos beteg, de az életveszélyen már túl van. — A leány végzetes tettének okául azt említi, hogy szerelmes lett egy az uriosztályhoz tartozó fiatal emberbe — kinek nevét nem akarja elárulni — s ez a reménytelen szerelem vitte az öngyilkosság gondolatára.

— **(Erdőori szakvizsgák.)** Hétfőn, folyó október hó huszonegyedikén reggel nyolc órakor a vármegyeháza közgyűlési termében kezdik meg az erdőri szakvizsgákat *Halász*

Géza kir. erdőfelügyelő elnöklete alatt. Eddig huszonhat erdőri jelentkezett a vizsgára, mely előreláthatólag öt-hat napot fog igénybevenni.

— **(Késelés.)** *Kneiss* György, ozorai lakos, a minap, a mikor estefele hazament, egyik régi haragosa boszújának lett az áldozata. Ugyanis az uton megleste *Rác* Ferenc szintén ozorai lakos, és egy késsel kétszer hátba szurta. A megszurtt ember most súlyos betegen fekszik otthon: a késelő legény ellen pedig a bíróság folytatja a vizsgálatot.

— **(Siketnémák oktatása.)** Mint legújában megjelent kimutatásból kitűnik, Bányamegyében 288 siketnéma van, kik közül 92 tanköteles s ezekből csak 6 részesül oktatásban. Somogy megyében 312 siketnéma van; tankötelesek közöttük 100 és ezekből csak 15 részesül oktatásban. Tolnamegyében 209 siketnéma van, kik között 67 a tanköteles, s csak négy részesül oktatásban. Pecsét — a statisztika szerint — 37 siketnéma van; közöttük 13 a tanköteles, de egy se részesül oktatásban. Bizony ezek eléggé elszomorító számok!

— **(Kinevezés.)** A m. kir. igazságügyminiszter *B. Kiss* Gyula kaposvári törvényszéki aljegyzőt az ottani kir. törvényszékhez jegyzővé nevezte ki.

— **(Új szivarok.)** A pénzügyminiszter közhírré teszi, hogy az általános forgalomban lévő valódi havanna-szivarok árjegyzékében felvett *Regalia Britanica*, *Regalia Londres*, *Regalia Media* és *Londres* szivarajok a készletek elfogytával a forgalomból kivételnek s ezek helyett a *Lirio de Oro* gyárból származó következő négy új faj valódi havannaszivar fog az alább megjelölt áron az általános forgalomban lévő dohánygyártmányok árjegyzékébe felvételni: *Perfecto*, 50 darab egy ládácskában az árusok részére 23 korona 50 fillér, a fogyasztók részére 26 korona, darabonként 52 fillér. — *Predilectos*, 50 darab egy ládácskában az árusok részére 17 korona, a fogyasztók részére 19 korona, darabonként 38 fillér. — *Regalia chie*, 100 darab egy ládácskában az árusok részére 27 korona, a fogyasztók részére 30 korona, darabonként 30 fillér. — *Conchas*, 100 darab egy ládácskában az árusok részére 23 korona, a fogyasztók részére 26 korona, darabonként 26 fillér.

— **(Áthelyezés.)** *Hefner* Antal, vilányi posta segédtsízt, ugyanazon minőségben Pécsre helyeztetett át.

— **(Tisztorvosi vizsga.)** A Budapestben e hó felében megtartott tisztorvosi vizsgálatokon *Bartos* Simon, tabi főorvos és *Kreggy* Ottó, siklósi községi orvos, tisztorvosi képesítést nyertek.

— **(Agyonlőtt vadászó.)** Szegzárdi levelezőnk írja, hogy *Horváth* János hírhedt vadászót a lőtt mellet, holtan találtak szombaton a szegzárdi szőlőhegyek között. Valószínű, hogy vadászó társai oltották ki életét, a kikkel az ejtett vadászászmányon vészett össze.

— **(Jogász-táncestély.)** A ma délutáni jogászyűlés elhatározta, hogy megnyitandó az őszi táncestélyek sorozatát, jövő hó, azaz november 10-én zártkörű táncmulatságot rendez, melyre a meghívókat a legközelebb szétküldi. A táncestélyt a Nagy Vigadó tánctermében tartják s a belépődíjt 3 koronában állapították meg.

— **(Eltűnt mozdonyvezető.)** Somogyi János marcali lakos, vasuti mozdonyvezető, már körülbelül két héttel ezelőtt elment hazuról s azóta nem tért oda vissza. Hozzá tartozóinak jelentése folytán elrendelték az eltűnt mozdonyvezető rendezését.

— **(Meglőtt asszony.)** A napokban Gerjen tolnamegyei községben történt, hogy *Kis Zsófia* ottani lakosnő házába egy eddig ismeretlen egyén belopozott s egy puskával belőtt az asszony ablakán. *Kis Zsófia* bal karját találta a lövés, s az asszony, amint a

durránást hallotta és a sebesülést érezte, anynyira megtartotta lélekjelenlétét, hogy az ablakhoz futott, melyen át még sikerült meglátania a megfutamodott merénylőt. A lövöldöző ember körülbelül negyven negyvenöt éves, sovány, barna, őszülő hajjal. A tettes kézrekerítése iránt megindították a nyomozást.

— **(Megégett lovak.)** Varsád község istállója a napokban kigyuladt. *Szimolcsik* Dávid kocsis vigyázatlansága okozta a tüzet, mert nevezett egy szalmarakás mellett égve hagyott egy gyertyát, mitől a szalma meggyuladt és így támadt a tűz. A tűzben három ló benn is égett s így a kár majdnem négyezer koronát tesz ki.

— **(Elfogott lóköltő.)** *Miskovits* István, topolyk-pusztai lakos istállójából a minap egy lovat elloptak. A káros feljelentésére megindult nyomozás során azonban csakhamar elfogták a tettest *Bogdán* János, maskovcii cigány személyében, a kinél a lopott lovat meg is találták. A ló így visszakerült gazdájához; az elfogott lóköltő ellen pedig a bíróság megindította az eljárást.

— **(Nagyfalu nagyon halad.)** Nem rég született a nagyfalui butik a községi iskolával szemben, de rövid 2 év alatt is közbotrányos jeleneteivel eléggé veszélyeztette a fiatal nemzedék erkölcsi érületét. Mint a képviselői gy. jegyzőkönyvből olvassuk, a község képviselőtestülete a beszüntetést egyhankérelmezi. Gratulálunk a jó gondolkozású képviselőtestületnek és előjárásának. Biztosak lehetnek abban, hogy a pénzügyigazgatóság a kérelmet kellő figyelemben részesíti.

— **(A temetők ünnepe.)** A hosszú évben egy nap mindig a halottaké. Ősz derekán, a mikor avar fekszik meg a földet, csupasz ágakat zörget a szél és hervadásnak indulnak a kert és rét virágai, kijárunk a temetőbe és lerójuk kegyeletűket a hantnál, a mely alatt szeretteink nyugosznak. A mi virágja még van a kertnek, a sok fehér őszi rózsát, kihordjuk a sirra és a süppedő sárga föld felett ékes, puha ágat vetünk a sápadt, illattalan virágszirmokból. És lángja támad a kegyeletnek. A temető, a mely annyi napon át elhagyott, néptelen, csendes és sötét, kigyulad és az emberek sokasága járja. Csak az igazán elhagyottak hantja marad virágtalan. A nyugvó, a porladozó halott odaköt mindenkit a hanthoz, a mely sejtelmesen, titkosan borul a koporsóra. És a mig az olaj tart, a mécs lángja ég, áhítatos, könyörgő fohászokodás száll az Égnek a temetőben.

— **(Járda Villányon.)** Sok vajudas után végrevalahára még is elkészült a járda Villányban. Most csak arról kellene gondoskodni, hogy az tisztán is legyen tartva és a járda építés után fenn maradt kötőrmelék el legyenek távolítva.

— **(Ellopott arany gyűrű.)** Özv. *Bóli* Józsefné, daróci lakosnő, a szobájából elloptak egy arany gyűrűt. A káros feljelentésére megindult nyomozás során a gyűrűt *Ceisler* Miksánénál megtalálták, a kinél *Beck* István nevű ember zálogosította el négy koronáért. A tolvaj ellen most a bíróság folytatja a vizsgálatot.

— **(Letarolt szőlő.)** *Saidl* Mihály, hercegmárokai lakos, mint a budapesti agrárbank képviselője, a szőlőjében rakta el a bank által küldött karókat és szőlővesszőket. Egy reggelre a napokban az egész szőlőt letarolva találta, s vagy háromezer darab karó és vessző hiányzott, a mi 600 forint kárt jelentett. A nyomozás kiderítette, hogy a szőlőt *Pázmán* István, bodolyai lakos tarolta le, ellopván a karókat és vesszőket. A tettes ellen a bíróságnál tettes panaszt, hogy elvegye méltó büntetését.

— **(A fejetlen betörő.)** Bonyhádon történt a következő eset: *Stigner* István jómódu cipésmester istállójában a múlt csütörtökön éjjel betörők akartak behatolni. Az istállóban, a melynek zárva volt az ajtaja, a

lovakat és teheneket egy fiatal gyereken kívül maga a gazda őrizte, a ki már néhány nap óta észrevette, hogy gyanus emberek kerülgetik az istállóját. Az éjjel a gazda hallotta, a mint a betörők künn tanakodtak, hogyan juthatnak az istállóba és végre abban állapodtak meg, hogy lyukat bontanak a falban. Mikor már a lyuk elég nagy volt, hogy egy ember keresztül bujhasson rajta, az egyik betörő lábbal előre befelé kezdett mászni. Odabent a gazda hurkot vetett a belelé csuszó betörő lábára, úgy hogy a betörő ijedten kezdett kiáltozni társainak, huzzák hamar vissza. De ez már sehogysem sikerült. Most már a gazda is segítségért kezdett kiáltani, mire a künn levő betörők kereket oldottak. A szomszédok, a kik a lármára odasiettek, a kibontott lyukban egy *fejellen véres testet* találtak. Az elmenekült gonosztevők ugyanis *levágták társuk fejét*, hogy árulójuk ne lehessen.

— **(Jóbarátok.)** *Schaumer* Henrik és *Renzl* József jóbarátok voltak, azonban ezt a jó viszonyt megzavarta egy leány és pedig akaratán kívül. A két jóbarát ugyanis egy leányba szeretett észrevétlenül s mikor ennek tudatára ébredtek, elidegenedtek egymástól s a barátság érzelmé gyűlöletbe ment át. A leány inkább a daliásabb természetű *Schaumer* Henrikhez vonzódott s ezt a rivális persze kancsal szemekkel nézte. Irigykedni kezdett, hogy a másiknak oly sudár a nővése s csinos az ábrázatja. Egy gondolat villant át agyán. Hátha elcsúfítaná... Ezzel a gondolattal kereste fel tegnap este a kocsmában *Schaumert* s ott csakhamar össze is kapott vele. A szóváltást verekedés követte, miközben *Renzl* kést rántott elő, de használni nem tudta, mivel ellenfele a legkritikusabb pillanatban úgy vágta orra, hogy elszédülve, vértől elborítva, a földre bukott. *Schaumert* letartóztatták.

— **(Az ősz.)** *Vörösmarthy* a Vén cigányban ezt írja: Egyszer fázunk, máskor lánggal égünk. Nos hát, a halhatatlan költő szavai tökéletesen ráillenek a mostani időjárásra. Csak alig néhány nappal ezelőtt még a kánikula melegét voltunk kénytelenek tűrni s ime, egyszerre arra ébredtünk, hogy itt az ősz, nem az enyhe, langyos ősz, hanem a leghidegebb ősz, hidegebb, mint a tavalyi tél. Néhány nappal ezelőtt nyári ruha járta, óh most már sűrűn tűnnek fel a divatos boák, sőt otthon fűtünk is — persze, a kinek van mivel. Mert hol is volna most a boldogság, ha nem a barátságos, meleg szobában? És itt vannak a hosszú esték, melyek unalmát felválthatjuk az esti korzóval, színházzal. Megnyilik nemsokára a tánciskola is, egymást fogják követni a multságok s nemsokára talán hó födi be a tájat.

— **(Pórnál járt ficsúr.)** A Magyar Király szálló előtt ma a reggeli órákban egy csinos leányka sietett be a piacra. Arcára a hideg piros rózsákat festett, a melyek szépségét csak emelték. A leányka szemét szűrt egy jólfésült s állig összegombolt fiatal embernek, ki utána sietett. Megszólította, beszélt hozzá, de a szép leányka nem felelt. Nagy zavarban volt s meggyorsítá lépteit. A *Don Juan* utána s folyton ostromolta, sőt, nem tudván ellenállni a vágynak, megcsipte a leányka arcát. De még talán el sem vette a kezét, egy csattanós nyakleves megakasztá szerelmi ömlengéseit s hosszú orral loholt a Flórián-utcán felfelé. Ennek ugyan megeseit. A járó-kelők csak a csattanást hallották s kacajukkal kísérték a felpotozott ficsurat, kinek legtöbb gondja az volt, hogy inkognitóját megőrizze.

— **(Kizsebelt ember.)** *Schneider* Péter, gyűrűli lakos, a minap valami munkát végzett egyik szomszédja udvarán s letette a mellényét egy fára. Mikor azután munkáját elvégezte s a mellényt újra felvette, akkor vette észre, hogy kizsebelték, s tizen-

négyszáz forintját ellopták a mellényzsebéből. Kárát feljelentette a hatóságnál, azonban eddig még nem akadtak a zsebtolvaj nyomára.

— **(Mert nem kapott potyajegyvet.)** Ez az eset nem a színháznál fordult elő, hová szintén sokan áhitanak potyajegygyel való bemenetelre, hanem egy komédiás bódénál történt Szabolcs-bányán. *Bialkorski* János, pécsi »erőművész« ugyanis ott mutogatta az ő erőművészetét egy sátorban. Mikor az első előadás után másnap reggel sátorába ment, annak ponyvatetejét összehasogotva találta. Feljelentvén az esetet a hatóságnál, kitünt, hogy a ponyvát egy *Kónya* István nevezetű legény hasogatta össze boszúból egy késsel, még pedig azért, mert az előadásra ingyen nem mehetett be. A boszúálló mecénást a bíróság fogja e tettéért kérdőre vonni.

Művészet, irodalom.

⊙ **Eleven ördög** Szép ház hallgatta tegnap este végig Kontinak ezt az ügyes operettjét. Színészeink jó kedvvel, nagy igyekezettel játszottak s szolgálták a gyakori tapsokra. A címszerepben *Gergely* Gizellát láttuk, a ki igazán »eleven ördög« volt. Pompásan játszott s tisztán csengő, szép hangja pedig nagy hatást ért el. *Kozma* István (Tibul de Hügeon báró) most is ragyogtatta pompás hangját s játéka diszkrét és elegáns volt. *Szekula* Sári (Marianna) igen kedvesen játszott s behizelgően csicseregte el ének számait. *Nádassy* József (Desperrieres) kabinetalakítást produkált s ismét tanujelet adta sokoldalú tehetségének. *Németh* János az öreg Pomponiusz szerepét sok derűtség között játszotta meg. Jó volt *Szirmay* Olga is, mint *Hermin*, bár *Gergely* Giza herceg vicomteja mellett nagyon is megtermett *Hermine* volt. *Delli* szabója külön is megemlést érdemel, eredeti maszkjáért és komikus alakításáért. A jó összjáték emeléséhez *Vágó* Béla, *Aradiné* Nagy Vilma, *Veszprémy* és *Simon* Mariska járultak még elismerésreméltó igyekezettel. (→)

○ **New-York szépe.** *Kerker* Gusztáv remekzenéjü új operetteje már jövőhéten bemutatóra kerül színházunkban. Szintársulatunk operette személyzete a legnagyobb ambícióval készül erre a bemutatóra, melytől nagy sikert várnak. A címszerepet *Csurgay* Adél énekli, a többi szerepeket: *Gergely*, *Szirmay*, *Kende* Paula, *Komlóssy*, *Nagy* Vilma, *Simon* M. *Nádassy*, *Mezey*, *Kozma*, *Delli*, *Vágó*, *Füredy*, *Németh*, *Nagy* Desső és *Pásztor* játsszák. Az előadást, mely a legnagyobb gonddal lesz kiállítva *Nádassy* rendezi.

○ **Uránia.** A jelenleg nálunk vendégszereplő »Uránia« magyar tudományos színház, mely ma este *Pekár* Gyula »Spanyolország«-át mutatja be, holnap *Dessewfy* Arisztid »Velenec« című szingazdag utelirását hozza színre. *Dessewfy* Arisztidnek neve sokkal ismertebb az irodalom terén s különösen a mióta a szellemvilág tudományos kutatásaival, a spiritizmusmal foglalkozott, midőn cikkei és leírásai úgy tudományos és irodalmi körökben is méltó feltűnést keltett. Utleírásából külön az Uránia magyar tudományos színház részére átdolgozott műsordarab annyi finomsággal, oly művészi megfigyelő képességgel van megírva, hogy minden részletében a hallgatót szinte magával ragadja a lagunák városába, melynek mesés szépségét már könyvtárakat kitevő művek dokumentálják. Óriási módon emeli természetesen a műsordarab értékét, nagyban fokozza az illúziót az a számos vetített kép, mely az »Uránia« magyar tudományos színház eme előadását is kíséri fogja. A holnap délutáni ifjusági előadás alkalmával ismét *Pekár* Gyula »Spanyolország«-ja, míg a szombat délutánra megtartani

tervezett ifjusági előadás alkalmával *Edvi* Illés Aladár és dr. *Brezina* Arisztid három felvonásos kulturtörténeti látványossága kerül színre, a melyet hét élőképes dioráma és 156 színes, vetített, színpad nagyságu kép kísér.

Folyószám 0. Idénybérlet 0. Bérletszűnet.

Nemzeti színház.

Ma, pénteken, október 19-én.

Délután 3 órakor fél helyárrakkal.

Az »Uránia« magyar tudományos színház előadása,

Spanyolország.

Irta: *Pekár* Gyula.

— Este fél nyolc órakor rendes helyárrakkal.

Az »Uránia« magyar tudományos színház előadása,

Velenec.

Irta: *Dessewfy* Arisztid.

TÁVIRATOK.

— **Vasuti munkások sztrájkja.**

(A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) A Déli-vasut trieszti állomásainak raktármunkásai kimondták a sztrájkot, mert a vasut nem teljesítette az akkordmunka megszüntetésére vonatkozó kérésüket. A sztrájkolók, kiknek száma hatszázra megy, nyugodtan viselkednek.

— **A képviselőház ülése október 18-án.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) A képviselőház ma rövid ülést tartott, melyen *Percel* Dezső elnök bejelentette, hogy a képviselőház meghívót kapott a székesfehérvári *Vörösmarthy*-ünnepélyre. Azután az előadók betérjesztették a dohánykertészekről, az erdőmunkásokról s az öntöző csatornákról szóló javaslatokat a vonatkozó bizottsági jelentésekkel. *Majd Széll* Kálmán miniszterelnök terjesztette be az új országház építéséről szóló jelentést. Ezután harmadszori olvasásban elfogadtatik a megrendelések gyűjtéséről szóló javaslatot.

A legközelebbi ülés hétfőn lesz, a mikor is a bizottságilag már letárgyalt s az előadók által betérjesztett főnti javaslatokat veszik tárgyalás alá.

— **Nász az uralkodóházban.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata) Bécsből jelentik, hogy *Mária Rameria* főhercegnőnek *Robert* württembergi herceggel való esküvőjére a német császár *Miklós* württembergi herceggel képviselteti magát, aki október 27-én érkezik Bécsbe.

— **Uj német kancellár.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) A *Kölnische Zeitung* ma rendkívüli kiadásban jelenti, hogy Vilmos császár ma *Bülów* gróf, államminisztert birodalmi kancellárrá nevezte ki.

— **Egy polgármester, aki jubilál.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) Debrecenben ma nagy óvációk közt ünnepelték *Simonffy* Imre negyedszázados polgármesteri jubileumát, Délelőtt a Bika szálló földszített nagytermében diszgyűlés volt, melyen méltatták a jubiláns érdemeit. Utána bankett volt.

— **A khinai háború.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A londoni khinai követ kijelentése szerint a hatalmasságok visszaadták a khinaiaknak a csungli-yamen épületét a tanácskozások helyéül. A béketárgyalások most kezdődnek Pekingben.

A császári csapatok visszafoglalták Hnicsant a lázadóktól, akik súlyos veszteséget szenvedtek s kelet felé menekültek. Ho tengernagy üldözi őket.

KIR. TÁBLAI ÉRTESÍTŐ.

1900. évi október hó 15-én s köv. napjain elintézt ügyek.

(Rövidítések magyarázata: hh. = helyben hagyva, mv. = megváltoztatva, rmv. = részben megváltoztatva, fo. = feloldva, rend. = rendkívényileg vissza, ms. = megsemmisítve, rms. = részben megsemmisítve, vu. = visszautasítva, hna. = hely nem adatott.)

I. Polgári tanács.

Előadó: *Pilch Antal.*

- V. 2065. Magyar-Peterd község — Mészáros Béla s n. 1132 k. 81 fill. — rmv.
2270. Szekeres Sámuel — özv. Biró Péterné s t. 4000 kor. — hh.
2338. Tevely László — Tevely Pongrác 9900 kor. — hh.

Előadó: *Kaufmann Nándor.*

- V. 2010. Kisk. Turk Genovéva és András — Pánits Iván 754 frt 68 kr. — rmv.
2087. Mayer testvérek cég — Emil Sruk & Co. cég 744 frt 05 kr. — hh.
2037. Ullmann Lajos s t. — Hetey Sámuel 5291 frt 81 kr. — hh.
2038. Spitzer Herman csódtömege — Bárány Jakab zjog. hat. — hh.
2071. Dr. Lauber Rezső — Rác Lajos 49 kor. — hh.
2079. Weisz Antal — Krammer Károly és János 166 kor. 89 fill. — hh.

Előadó: *Holics Gyula.*

- V. 2089. Ada község — Számek D. Adolf 1475 frt 50 kr. — mv.

2265. Soostó Gyula — Ottinger Berta válóper. — fo.
2266. Szavai József — Szabó Eszter válóper. — mv.
2286. May Katalin — Tillich Konrád válóper. — rmv.
2295. Steiner Róza — Hoffmann Albert válóper. — hh.
2340. Kretschmann János — Helfenbein Zsuzsa válóper. — hh.
2341. Rohn János — Fay Éva válóper. — hh.
2361. S. Kovács István — Juhász Mária válóper. — hh.
III. 2121. Kis Katalin s t. — Kis Mihály végr. — hh.
2401. Sovány Róza — Sovány Juli végr. — rend.

II. Polgári tanács.

Előadó: *Rökk Gyula.*

- V. 2235. Geri Juli — Geri József ing. tulajd. — fo.
2246. Bubregh Aranka — Bubregh Béla köz. mszunt. — hh.
2256. Széles Anna s t. — Széles József s t. ing. birt. — hh.
2287. özv. Agi Istvánné s t. — özv. ör. Szücs Mihályné végrend. érv. — hh.

Előadó: *Graff Károly.*

- III. 2215. Gróf Festetich Tasziló tlkv. kiigazit. — hh.
2257. Dr. Beóthy Károly » » » — hh.
2259. Id. Csentericz Jánosné h. élv. jog. bek. — hh.
2521. Krámer Armin és fia cég — Rosner Ignác s t. végr. — rmv.
2522. Szivér István — Miszlang István és Gyula végr. — hh.
2537. Csizmár Mihályné — Lozanov Stanojló s t. igazol. — hh.
2539. Markovics Dömötör s t. — Csizmár Mihály s t. zjog. kiterj. — hh.
2540. Gyergyák Antal — Gyergyák István s t. végr. — hh.
2541. Heil Anna s t. — Flodung György ellentmond. — fo.
2549. Strén és Klein cég — Böhm Zsigmond végr. — rmv.
2551. Székinger Mátyás — Haberényi Pál végr. — hh.
2448. Tanos Mária — Geiger Gyula végr. — mv.
2465. Hernesz József — Hernesz György s n. végr. — hh.

Előadó: *Zsabokrszky Ferenc.*

- III. 2302. özv. Vuits Jánosné — Gruics József végr. — rend.
2330. Csvencsek József — Kovács István végr. — mv.
2331. Csvencsek József — Kovács István végr. — rend.
2376. Raab Antal — özv. Frenkl Ferencné s t. végr. — rend.
2379. Mautner R. és fia cég — Hornung András s t. végr. — hh.

2420. Dózsa Pál Erzsébet — Dózsa Pál János végr. — csat.
2443. Dózsa Pál Erzsébet — Dózsa Pál János végr. — rend.
2473. Dr. Székely Ede — Kis István s n. végr. — rend.
2491. ifj. Billege Pál — Billege Ferenc s t. bizt. végr. — hh.
2538. Stanivukovics Gábor — Lovák Pávó végr. — hh.
2605. özv. Vuits Jánosné — Gruits József végr. — hh.

Büntető tanács.

Előadó: *Cziglányi Béla.*

- V. 2297. Nagy Lajos suly. t. sért. — hh.
2298. Spitzer Odön sikk. — »
2299. Goldstein József sikk. — »

Előadó: *Angyal Pál.*

- V. 2296. Takács Szelman Mari s t. magzatelhajt. — rmv.
2387. Vince János s t. lopás. — hh.
2307. Stier Anna s t. hat. ell. erősz. — főt. kit.
2367. Mekli Zsófia magzatelhajt. — főt. kit.

Előadó: *Nábráczky Lajos.*

- V. 2312. Breiner Adolf vétk. buk. — főt. kit.
2313. Németh Ignác hiv. — sikk. vu.

Előadó: *Varga Nagy István.*

- V. 2282. Németh Ferenc st. gond. ok. suly. t. — sért. hh.
2314. Kátai Ferenc s t. rablás. — hh.
2388. Mádi József s t. sikk. — rmv.
2289. Panc Henrik család. — rend.

Elintézésre kitűzött ügyek.

Bejelentések 1900. évi okt. hó 22. s köv. napjaira.

I. Polgári tanács.

Előadó: *Pilch Antal.*

- V. 2441. id. gróf Festetich Imre hitbizományi ügye.
III. 2414. Pavkovics István — Pavkovics Antal s t. zárlat.
2530. Szakcs község — Vácz György 3434 kor. 30 fill.
2577. Zajkon elhalt Horváth Mari hagy. ügye.
2606. Pavkovics István — Pavkovics Antal zárlat.
2664. Bognár Ferenc s t. — Első magyar ált. bizt. társaság bírói szemle.
2665. Szemelyben elhalt Gál István hagy.

Előadó: *Tóttóssy Béla.*

- V. 2222. Szász János — Szász József 1561 frt 15 kr.
2267. Gatai József — Kristóf Judit házass. felb.

Pártoljuk a helyi ipart!

A következő cégeket ajánljuk a t. közönség figyelmébe:

Ékszerész- és órás ipar.

ENGESZER Miklós Pécs, Király-utca 6. Órás, ékszerész és ezüst-áruk kereskedése és raktára.

WALLA Ferenc Pécs, Kossuth Lajos-utca 4. sz. Órás és aranyműves.

Fűszer- és gyarmatáru-kereskedés.

KERDL Lajos ezélt Berec Károly fűszer, bor, thea, rum, ásványviz- és csemege-kereskedése Pécs, Király-utca 6. szám.

LEHNER Béla fűszer-, liszt-, gyarmat-, gyógyviz- és terménykereskedése Pécs, Szigeti-országút 2. sz. A »Korona«-szálloda sarkán.

Fényképészet.

MARTON István fényképész Pécs, Múterem Ferenciek-utca 21.

Bádigos ipar.

ROMEISZ György Pécs, Bádigos-üzlet és vízvezeték berendezési vállalat. Kossuth Lajos-utca 7. sz. Műhely: Sörház-utca 12.

Divat- és rövidáru.

ANGYAL Samu Pécs, Király-utca 3. (Hajó szálloda) Legolcsóbb bevásárlási forrás uri-, női-, divat- és rövidáru szakban.

LEGUJABB látképes levelezőlapok, rövid-, diszmu-, norinbergi és rőfős-áruk legolcsóbban a Fecskénél. Schwarz Zsigmond Pécs, Király-utca 47.

Kőfaragó ipar.

SIREMLÉKEK a legnagyobb választékban és a legolcsóbb árak mellett csakis Ifj. Vogl Jánosnál kaphatók. Pécs, vásártér.

Ruházati ipar.

WINTER Károly Pécs, Király-utca 2/1. Uri divat szabó.

KESZ férfi ruha-áru. Legolcsóbb bevásárlási forrás »Első bécsi férfi- és gyermekruha-raktár« cég. Pécs, Király-utca, városház-épület.

Vízvezeték-szerelők.

ROMEISZ és Mestrits Pécs, Sörház-utca.

Kefekötő ipar.

HOLECSEK Péter kefe- és ecset-készítő. Király-utca 26. sz.

Élelmezés.

COPF János sütődéje Pécs, Kossuth Lajos-u. 18.

DONNER József lisztkereskedő Pécs, Kossuth Lajos-utca 10.

Lakatos ipar.

MESTRITS Jenő Pécs, Király-utca 38. Épület- és műlakatos. Specialista rácsmunkákban.

Mulatóhelyek.

AZ »OTTHON« kávéházban minden vasárnap és csütörtökön katonazene. Hétfőn, szerdán és pénteken ifj. Kórodi Gyula. kedden és szombaton Rác Gusztó és Somogyi Zsigmond zenekara működik.

BEDŐ-kávéházban és a Secessió sörözőben naponként Rác Gusztó és Farkas Sándor zeneestélya.

ROYAL kávéházban minden kedden, szombaton és vasárnap cigányzene.

DOLLINGER András. Hétféjedelem szálloda. Minden csütörtökön és vasárnap cigányzene.

Diszkortészet.

NOWOTARSKY A. és fia kertészetében Pécs, Munkácsy-utca 20. Izléses virágkötészet, legnemesebb gyümölcsfák, legjobb veteménymagvak.

Asztalos ipar.

DINESZ György épület- és butor-asztalos Pécs, Kossuth Lajos-u. 11. Ugyanott butorraktár.

STEINER Gyula épület- és butorasztalos Teréz-utca 10. sz. Szolid munka. Olcsó árak.

Kárpitos és diszító.

LEDERER M. jó hírnevű és szolid kárpitos üzletben szerezhető csak be legjobban a legdivatosabb kárpitos munka.

Házhelyek.

SZÉP háztelkek Alsó malom-utca 7. sz. alatt eladó, Bővebbet Munkácsy-utca 20. sz. alatt.

